Familia

Familia

Familia este o resursă minunată, pe care Dumnezeu a stabilit-o pentru binele omenirii încă de la începutul creației. Câtă vreme va dura acest pământ, instituția familiei este aprobată și susținută de Dumnezeu (Geneza 5.1,2; 10.1-5). Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și i-a binecuvântat. Un soț și o soție constituie fundamentul unei familii. De vreme ce Dumnezeu a instituit familia, El a oferit indicații în Cuvântul Său, pentru ca noi să ne purtăm într-un fel care să împlinească scopul Său pentru noi. Aceste indicații se aplică fiecăruia dintre noi, în mod personal.

Un exemplu izbitor poate fi văzut în Deuteronom 6, unde Dumnezeu Se adresează poporului Israel: „Și să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și aceste cuvinte, pe care ți le poruncesc astăzi, să fie în inima ta. Și să le întipărești în fiii tăi și să vorbești despre ele când ședzi în casa ta și când mergi pe drum și când te culci și când te scoli. Și să le legi ca semn pe mâna ta și să-ți fie ca fruntare între ochii tăi“ (versetele 5-7).

Aceste instrucțiuni explicite acoperă orice aspect. Să remarcăm ceea ce este de primă importanță în călăuzirea caselor noastre: o relație corectă cu Domnul – o relație de dragoste. Aici este secretul păcii și al fericirii în orice cămin creștin. Dacă mă bucur de părtășie cu Domnul și dacă umblu împreună cu El, aceasta va avea o influență asupra tuturor celor din casa mea. Membrii familiei mele se vor bucura și ei, în măsura lor, de aceleași lucruri. Când îmi dau seama că fără Domnul nu pot face nimic, acest lucru mă obligă să întorc spatele eului și să mă sprijin pe El. Atunci voi putea spune: „Pot totul în Hristos, care mă întărește“ (Filipeni 4.13).

Să privim la fiecare parte a acestui verset, rând pe rând.

„Să le întipărești în fiii tăi.“ Acest lucru necesită sârguință. Este important pentru noi, ca părinți, să transmitem familiei noastre, prin felul în care vorbim și în care ne purtăm în cămin, un respect și o încredere în Dumnezeu și în Cuvântul Său.

„Să vorbești despre ele când ședzi în casa ta și când mergi pe drum.“ Trebuie să avem conversații cu copiii noștri despre ceea ce Biblia învață și despre cum putem să aplicăm învățăturile ei în viața de zi cu zi. Tatăl nostru ceresc știe că trăim în timpuri foarte dificile și că vrăjmașul, Satan, caută să ne abată de la a-L urma pe Domnul în ascultare față de Cuvântul Său. Este important pentru părinți să facă orice efort pentru a menține o inimă deschisă în copiii lor. Copiii au nevoie de cineva în care să se încreadă, cu care să-și împărtășească bucuriile, speranțele, dezamăgirile și încercările. Ei trebuie să simtă că sunt doriți și apreciați, că ne pasă de ei și că ne îngrijim de ei.

„Când te culci și când te scoli.“ Dumnezeu ia în considerare că avem nevoie de odihnă: „Veniți voi înșivă deoparte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin“ (Marcu 6.31). Aceste cuvinte au fost adresate de Domnul Isus ucenicilor atunci când mulțimile umblau încoace și încolo ca niște oi care nu au păstor. Domnul nu a spus: „Duceți-vă deoparte“, ci: „Veniți deoparte“. El nu dorea să-i lase singuri. Cât de minunat este acest lucru! Când vin necazuri în viață, în familie sau în adunare și nu vedem nicio ieșire, să mergem și să petrecem timp singuri împreună cu Domnul Isus!

În aceste versete, Dumnezeu Se adresează taților – capilor spirituali ai căminelor lor. Ei erau datori să pună preceptele și poruncile Lui ca semne pe mâinile lor – pe mâinile taților, nu ale copiilor. De asemenea, preceptele și poruncile trebuiau să fie ca niște fruntare între ochii lor. Vedem aici caracterul de păstor. Unui păstor adevărat îi pasă de oile Sale și este cunoscut de ele. Oile îi recunosc glasul și îl urmează. Toiagul și nuiaua sunt în mâinile sale – toiagul, pentru a alunga lupii, iar nuiaua, pentru a împiedica oile să se abată din drum. Părinții trebuie să-și îndrume copiii, călăuzindu-i cu discernământ spiritual.

Avraam, prietenul lui Dumnezeu, a primit o minunată recomandare atunci când strigătul împotriva Sodomei și Gomorei era mare și când păcatul lor era foarte grav. Dumnezeu a spus: „Pentru că l-am cunoscut că va porunci copiilor săi și casei sale după el să țină calea Domnului“ (Geneza 18.19). Unii dintre noi, citind aceste cuvinte, putem fi descurajați și ne putem socoti înfrânți, însă trebuie să avem curaj, fiindcă Domnul este un ajutor actual, pentru timpurile în care trăim. Dacă, din lipsă de veghere, ne-am depărtat de voia Domnului în această privință, trebuie să ne pocăim și vom fi restabiliți.

„Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale“ (versetul 9). Mărturia se răspândește dincolo de cămin, pentru ca ochii oamenilor să o vadă. Emană casele noastre trăsăturile frumoase ale lui Hristos? Sau răzbat din ele cearta, nemulțumirea, mânia și vorbirea de rău? O astfel de casă ar fi ca una zidită pe nisip. Când șuvoaiele vin și când apele se înalță, ea se va prăbuși. Așa ceva aduce o mare dezonoare la adresa Numelui Domnului Isus!

Aici, în acest exemplu din Vechiul Testament, Manoah a cerut explicații de la Domnul. El și soția lui au înțeles de la îngerul Domnului că ea avea să conceapă un fiu și că acesta avea să fie un copil special. Fiecare copil este special în ochii Domnului și este un lucru esențial ca părinții să-L întrebe pe Domnul cum să-și crească copiii. Când suntem tineri, suntem adesea încrezători în noi înșine și greoi la a accepta sfaturi. De cealaltă parte, cei care sunt grabnici la a da sfaturi nu sunt întotdeauna înțelepți în sugestiile lor și nici în felul în care le fac. Un lucru este sigur: sfaturile pe care le dă Dumnezeu sunt blânde și pline de dragoste, nu aspre, însă foarte eficiente și demne de încredere. „Încrede-te în Domnul cu toată inima ta și nu te sprijini pe priceperea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările“ (Proverbe 3.5,6).

În creșterea copiilor, ca și în multe alte lucruri, suntem puternic influențați de cultura în care trăim. Ce sfaturi putem oferi, care să fie demne de încredere? Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, se înalță deasupra tuturor culturilor și este o călăuză pe care ne putem sprijini. Marele pericol pentru părinții creștini este să se lase duși de curentul acestei lumi. Se aud multe voci, fiecare pretinzând atenția noastră, ca părinți, însă susurul blând și subțire este rareori auzit. Apostolul Pavel ne-a avertizat: „Dar mă tem ca nu cumva ... gândurile voastre să fie stricate, îndepărtându-se de la simplitatea față de Hristos“ (2 Corinteni 11.3). Nimeni nu poate spune că a ajuns la înălțimea standardului lui Dumnezeu, însă standardul Lui nu se schimbă. Punctul Său de referință este Hristos, iar Hristos nu Se schimbă! Aceasta este provocarea de zi cu zi, căreia trebuie să-i facem față: „Nu că am obținut deja premiul sau că am ajuns deja desăvârșit; însă urmăresc, dacă aș putea să-l și

apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus“ (Filipeni 3.12).

clickbible.org